

Tämä runo on koulussa syntynyt. Aiheena oli symbolismi, ja piti kirjoittaa tyyliuuntaan sopiva runo. Hyvästit Älä odota minua takaisin, en enää koskaan palaa. Niin oli lähtö vaikea ett' tein mä sen salaa. Ei meidän tiellä ollut tuoretta neliapilaa. Vain pieni ruusu kuollut ja mieltä katkeraa. Oli liian paljon pakkasta ja monta hallayötä. Taivallus niin raskasta ja liian paljon työtä. Ja ainut pieni kukkanen nopeasti lakastui. Silloin minä tiesin sen: pelkkään pintaan rakastuin. Prinsessalinnamme ulkoa oli muiden mielestä suloinen. Kadehdittava unelma, mutta sisältä ontto, likainen. Nyt vangit päästän lähtemään ja aasit lieasta. Voi kyyhkylentää häkistään, taas kaks' on vapaata. Jos joskus toisen rinnalla ei olisikaan niin vaikeaa. Molemmat pysyy pinnalla ja ruusu kukoistaa. Ehkä toisen kanssa ei halla aina satoa vie. Ehkä toisen kanssa on polku joskus onnen tie.